40 Gospod svari pred posvetnim razmišljanjem

Štirinajst nedelja po binkoštih

Matej 6,24-34:

»Nihče ne more služiti dvema gospodarjema: ali bo enega sovražil in drugega ljubil, ali pa se bo enega držal in drugega zaničeval. Ne morete služiti Bogu in mamonu.« »Zato vam pravim: Ne skrbite za svoje življenje, kaj boste jedli ali kaj boste pili, in ne za svoje telo, kaj boste oblekli. Ali ni življenje več kot jed in telo več kot obleka? Poglejte ptice neba! Ne sejejo in ne žanjejo niti ne spravljajo v žitnice, in vendar jih vaš nebeški Oče hrani. Ali niste vi več vredni kot one? Kdo izmed vas pa more s svojo skrbjo dodati svojemu življenju en sam komolec? In za obleko, kaj skrbite? Poučite se od lilij na polju, kako rastejo. Ne trudijo se in ne predejo, toda povem vam: Še Salomon v vsem svojem veličastvu ni bil oblečen kakor ena izmed njih. Če pa Bog tako oblači travo na polju, ki danes obstaja in jo jutri vržejo v peč, mar ne bo mnogo bolj oblačil vas, maloverni? Ne skrbite torej in ne govorite: >Kaj bomo jedli ali kaj bomo pili ali kaj bomo oblekli? Po vsem tem sprašujejo pogani. Saj vaš nebeški Oče ve, da vse to potrebujete. Iščite najprej Božje kraljestvo in njegovo pravičnost in vse to vam bo navrženo. Ne skrbite za jutri, kajti jutrišnji dan bo skrbel sam zase. Dovolj je dnevu njegovo zlo.«

20. april 1872

Ti verzi podajajo pravila za življenje Mojih učencev. Prilagojena njihovim življenjem, so ta pravila mišljena, da jim vcepijo vero v prihodnost, ko ne Bom več hodil med njimi.

Celotno šesto poglavje vsebuje merila za bodoča misijonarska življenja Mojih učencev. To so bila zadnja očetovska opozorila, ki so jih od Mene prejeli in so bila mišljena, da jih poučijo, da razumejo Moje besede v njihovem duhovnem smislu in ne dobesedno, kar so pogostokrat naredili. Predno bi lahko učili druge in jih vodili po poti resničnega spoznanja, so morali sami imeti jasno razumevanje.

Tako to poglavje vsebuje podrobnosti o tem, kako dati vbogajme, kako moliti, kako duhovno izvajati verske obrede za dobrobit duše. Tudi pretresajo dejansko vrednost začasno-materialnih in večno-duhovnih stvari, in kako se lahko življenjske težave združijo z zaupanjem v Mene. Ta zadnja točka je osnovna, ker bodo po Moji smrti Moji učenci morali izbrati med duhom in svetom ali - kot je zapisano - med Bogom in mamonom.

Moji učenci so zapustili vse, kar jih je vezalo na svet in Mi sledili, žrtvujoč posvetno lastnino in vezi, zaradi duhovnih vrednot. Zato, ker Sem tako pogostokrat napovedal Mojo smrt, je bilo razumljivo, da se je v njih pojavila misel: "Kaj bo z nami? Res je, ob Njegovi prisotnosti nimamo nobenih skrbi; toda ko Ga ne bo več med nami, - kaj potem?"

Moral Sem odgovoriti na te plazeče misli, da bi znova pomiril njihove zmedene duše, ne samo za čas Moje prisotnosti na zemlji, ampak tudi za poznejši čas, da jih ne bi skrb za hrano in obleko preveč obremenjevala, kar bi gotovo znatno vplivalo na

njihovo duhovno poslanstvo.

To je vzrok Mojim očetovskim besedam in Mojemu namigovanju na lilije v polju in da ni ljubeči Oče v Nebesih pozabil na nič, kar je ustvaril, in potemtakem ni zapustil njih, ki so bili izbrani za veliko nalogo.

V okoliščinah v katerih so Moji učenci živeli, je imelo to, kar Sem jim govoril, za njih dobeseden pomen; toda vi in celotno bodoče človeštvo jih morate tolmačiti duhovno. Kajti vi živite pod popolnoma drugačnimi pogoji in ni nobene potrebe, da se odrečete vsemu, da bi Mi duhovno sledili na določeni poti.

Če Sem takrat rekel, da nihče ne more služiti dvema gospodarjema, Sem imel v mislih, da je nemogoče sprejemati dve različni stvari z enako stopnjo ljubezni. "Služiti ali Bogu ali mamonu" pomeni toliko, kot stremeti za enim ali drugim kakor najvišjemu cilju;kajti "služiti" pomeni: Nekdo se preda z vso svojo dušo temu, kar je za njega največja ljubezen.

V tem smislu ta beseda velja tudi za vas, kakor tudi za vse sedanje in bodoč človeštvo. Tisti, ki živi samo za svet in njegove užitke, ter stremi za svojim zadovoljstvom in uporabi vsa mogoča sredstva, da dobi tisto, kar se mu zdi najpomembnejša stvar, to je, minljivo blaginjo - ima seveda samo zelo omejeno pojmovanje o Bogu in duhovnih vrednotah; takšen bo v dno podredil to pojmovanje vsemu drugemu, ker njegov najvišja težnja, njegov cilj, ni duhovna, temveč samo posvetna sreča. V tem smislu veljajo besede: "Ne morete služiti Bogu in mamonu."

Vendar je čisto drugače, če se uporabi mamon ali posvetno bogastvo v duhovne namene, ne da bi ga imeli za več, kot je. Takrat se lahko uporabi tako v lastno korist nekoga, kakor tudi v korist bližnjega, posebno če Sem ga obdaril z izjemnim bogastvom.

Obstajajo bogati in premožni ljudje in tisti na visokih položajih, in so Mi zvesti in gledajo na svet na način, na kakršnega želim, da gledajo. Torej jim bogastvo, ki jim je zaupano,pomeni samo sredstvo za dosego cilja, ne pa edini smisel vsega njihovega stremljenja.

V pogledu tega je skrajno pomembno pravilno razumevanje besed: "Nihče ne more služiti dvema gospodarjema."

Kakor sledi, se ostale besede, ki Sem jih govoril Mojim učencem, ne smejo vzeti dobesedno; Kajti v današnjih življenjskih pogojih je celo dolžnost posameznika, da si poteši svoje zemeljske potrebe. Vendar ta skrb ne sme iti tako daleč, da bi preprečevala človeku stremljenje po njegovemu duhovnemu cilju in izkazovanje dobrote svojemu bližnjemu!

Res je, da "ptice ne sejejo, ne žanjejo in ne spravljajo v žitnice, temveč jih Oče v

Nebesih oskrbuje". Vendar so živali odvisne in ohranjene z nagonom, ki vodi lačne k hrani in žejne k izviru. Večina živali skrbi samo zase, ali samo kratek čas za svoje majhne družine.

Pri človeku je drugače. Ta je svoboden in ga ne usmerja glas narave ali nagon, temveč njegov duh, ki ga, s pomočjo njegovega razuma, priganja, da bi izboljšal svoj položaj, da bi mu to omogočilo delo na njegovemu duhovnemu jazu, ne da bi ga ovirala skrb za njegov telesni organizem. Potemtakem mora poskrbeti za svoje bodoče življenje,za sebe in svojo družino,ki potrebuje daljšo nego, kakor živalska.

Vendar mora biti glavni smisel njegovega življenja Božje Kraljestvo in njegova višja duhovna usoda, ki se po dokončanju tega kratkega poskusnega življenja večno nadaljuje v onostranstvu. Torej je njegova dolžnost, da predaja naprej darove, ki so mu zaupani - sposobnosti in posvetno bogastvo - na takšen način, da nikoli ne izgubi svoje duhovno oblačilo večnega življenja.

Besede: "Ne skrbite za jutri... dovolj je dnevu njegovo zlo" so bile izgovorjene Mojim učencem na drugačen način, kakor bi si jih vi danes razlagali. To - kot tudi vsi predhodni verzi - samo pomeni, da človek ne sme preveč skrbeti ali zavirati kolo usode, ali se vmešavati v Božje vodstvo posameznika; kajti tukaj se področje njegovega delovanja konča.

Vi ljudje upoštevajte vaše skrbi in napore samo do te mere, kot je dopuščeno z Mojim naukom, Mojo Besedo in obljubo o uspehu. Takrat so pravični, vendar tudi ne preveč veliki; kajti vi sami boste vedno morali izpolniti le manjši del svojih teženj, in izpolnitev večjega dela prepustite Meni. Če upoštevate tudi to, da je vaš vpogled, kot omejenih bitij, omejen, medtem ko je Moj, vpogled vsemogočnega Boga in Stvarnika,neskončen, boste spoznali, da tisto, za kar tako goreče molite, ne more biti vedno uslišano, temveč vam moram Jaz; ker Sem bolj daljnoviden, to večkrat odreči.

Iz razlage teh verzov lahko sedaj vidite, kako se lahko, z ozkim pojmovanjem teh besed, ki so v tistem času imele povsem drugačen pomen, napačno razumejo. Takrat so bile prilagojene bodočemu poslanstvu in družbenemu položaju Mojih učencev. Danes so še vedno resnične, kajti nič drugega,kot resnica ne more priti iz Mojih ust; vendar mora biti zvezda vodnica vaših dejanj njihov duhovni pomen. Besede tolažbe, ki Sem jih govoril Mojim prvim učencem morajo imeti drugačen pomen za Moje sedanje, mogoče Moje zadnje, učence. Vse, kar Sem izgovoril ostaja resnica, toda razumevanje te resnice je utemeljeno s posameznikovo duhovno stopnjo. Če se ta resnica vedno prilagaja obstoječim okoliščinam v navezi z Menoj, lahko prinese sadove, ki Sem jih nekoč nameraval in ki jih sedaj še enkrat želim doseči s to duhovno razlago.

Torej si močno prizadevajte, da dosežete duhovno razumevanje tako, da bo svetloba, ki sveti na vas, s svojo polno močjo, razsvetlila, ogrela in oživila vašo dušo in jo združila z Mojim duhom. Takrat bo nastopil trenutek, ko bo pokrivalo materialnega stvarstva za vaše oči prenehalo obstajati, ter tako utrdilo pot k duhovnemu vidu, ki vam bo omogočal, da boste vsepovsod prepoznavali duhovno in Mene, kot Gospoda duhovnega, večno ljubečega Očeta.

V tem pogledu, sta vaš mir in harmonija končni cilj vseh vaših tesnob, bodisi da so upravičene ali jalove. Obstaja povračilo za vse grenke izkušnje in nagrada za vse resnične zasluge. V tem pogledu se je zadnji gradbeni kamen preoblikoval v prvega duhovnega, na katerem sloni širna zgradba neskončnega duhovnega sveta. Materialnim stvarem je določeno njihovo duhovno mesto, in duhovnim bitjem je pokazana pot k nadaljnjemu očiščevanju tako, da dvigajoče od stopnje; do stopnje, od sveta do sveta, od sonca do sonca, lahko razvijejo svoje zmožnosti, uživajo večno naraščajočo blaženost in kot končni cilj njihovega prizadevanja, lahko končno dosežejo stanje, kjer je Oče, kakor edini pastir, obkrožen s Svojimi otroci, kakor z edino čredo, katere odrešitev začne v materialnem in dokonča v najvišjem duhovnem življenju.

To je vaša usoda in namen vseh Mojih sporočil! Kakor lahko vidite, delam vse, kar je možno, in samo na vas je, da razumete Moje besede na način, ki Sem se ga Jaz, ki Sem duh, lahko edino zamislil.

Močno si prizadevajte, da jih boste razumeli in končni dosežek vam bo pokazal, da je to edini način, na katerega lahko oče vodi svoje otroke k takšnemu cilju! Amen.

Gottfried Mayerhoffer
Gospodove pridige